

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1858 de Mihail Kogălniceanu

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 600.000; cl. II Lei 500.000; cl. III Lei 350.000. Particulari Lei 500.000. Autorități și strănătate Lei 800.000. De sprânză Lei 500.000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor

un cm.² 800 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRĂȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Predica profetică

Păstrând cu sfințenie fondul nealterat al substanței adevărului veșnic, deplin și izbăvitor, predica ortodoxă trebuie să-și toarne tiparul conținutului și al formei sale pe măsura nevoilor vremurilor pe cari le trăim astăzi. Pentru că numai în felul acesta poate întruni calitățile fundamentale de predică vie, actuală și mântuitoare.

Dacă ne gândim serios la fața vremurilor de azi și la nevoile lor, atunci ne dăm ușor seama, că amvonul Bisericii noastre nu numai că nu trebuie să stea mut în fața situațiilor de azi, ci trebuie să-și întărească lucrarea la maximum, dând lumii orientarea creștină și cu deosebire o predică profetică.

Când vorbim de predică profetică, nu ne gândim nici decum la o cuvântare ce-ar încerca să ispitească peste măsură tainele viitorului sau care ar fi inspirată și stăpânită de eshatologismul exaltat și desechilibrat al unor mișcări sectare. Ci înțelegem o predică al cărei conținut și formă reeditează — desigur adaptând totul la spiritul Noului Testament — cuvântările răscolitoare ale profetilor de odinioară.

Nimenea nu poate nega faptul asemănării vremurilor de azi cu acelea pe care le-au vizat prorocii. Căci o mare parte din omenire este stăpânită și azi de vraja puternică a păcatului, de duhul unui secularism sărac de orice spiritualitate și al unui egoism refractar față de orice iubire frățească. Dacă mai adăugăm la acestea și întreg cortegiul de urmări dezastruoase ale războiului recent, precum și perspectiva unei secete nemiloase ce ne-ar putea duce la foamete cumplită, atunci putem să spunem că vremurile de azi se arată mai grele decât acelea în care au propovăduit profetii.

Rostită în vremuri similare, predica profetică trebuie să desfășoare în fond aceeași acțiune ca și propovăduirea profetilor din T. V. Ca atare ea trebuie SA TREZEASCA — cu glas de tunet — conștiința morală a omenirii din somnul adânc al păcatului, chemând lumea la o viață nouă de POCAINȚĂ SINCERĂ. Punctul ei de mănecare trebuie să fie citate biblice ca, de pildă, acesta: „Pocăiți-vă și vă întoarceți... ca să vină dela fața Domnului vremi de ușurare” (Fapte III, 19—20).

Pentru a reuși în această întreprindere izbăvitoare de lume, predica profetică trebuie să desvâlve fără cruțare și în urăciunea ei, toată lepădarea și fărădelegile de azi. Să facă pe păcătoși să se cutremure în toată ființa lor, de gravitatea păcatelor pe cari le săvârșesc, să verse lacrimi de căință și să se apropie neîntârziat de scaunul sf. Taîne a Mărturisirii.

Dacă predica profetică e chemată să biciuiască cu asprime și fără cruțare fărădelegile zilelor noastre, nu însemnează nicidecum că ea trebuie să fie pur și simplu înspăimântătoare. Pentru că o așa predică mai mult ar strica decât ar folosi. Pe cei mai reci față de Dumnezeu i-ar îndepărta și mai mult de Cer, iar pe cei scrupuloși i-ar face să cadă în ghiarele unei desnădejdi primejdioase sau iremediabile.

Va trebui să se țină seamă neapărat de starea de spirit a vremurilor de azi, precum și de situația specifică din fiecare parohie. Pe lângă aceasta, predica profetică va înfățișa duhul iubirii părintești al Testamentului Nou, iubire care ceartă și încearcă pe om tocmai pentru a-l aduce la calea cea bună, iubire care pe toate le iartă, cu o singură condiție: să facă întoarcerea fiului risipitor din sf. Evanghelie.

Dumnezeu va fi înfățișat nu ca un „Jupiter tonans”, ci ca tatăl din parabolă, care a ieșit întru întâmpinarea fiului rătăcit și l-a primit cu toată dragostea și bucuria. Să ne străduim a tăia rana păcatului nu cu bisturiul amenințării, cu ura și cu răsunarea lui Dumnezeu, ci cu arătarea iubirii și a milei Tatălui ceresc, care pe toți ne caută cu atât mai mult atunci, când suntem mai aproape de prăpastie. Altfel predica profetică va sguđui, dar nu va încălzi și nici nu va apropia lumea de Dumnezeu.

Pentru a dobândi efectul dorit, predica profetică va trebui să dovedească simțul măsurii și al obiectivității. Pentru că numai în felul acesta va putea diagnostica real boalele de cari suferă azi omenirea și va indica în mod potrivit medicamentul necesar însănătoșirii. Orice exagerare, orice abatere dela făgașul realității date, va stânjeni ajungerea la ținta urmărită.

Evident, predica profetică va putea fi realizată numai de preoți ce-și duc viața după chipul și asemănarea profetilor din T. V. Conștient că-i trimis de Dumnezeu în lume ca să vestească omenirii voia Lui, ca să cheme sufletele spre întoarcerea la o viață plăcută Tatălui ceresc, preotul va trebui să-și călească sufletul în focul unei vieți de renunțări și asperități ca ale sf. Ioan Botezătorul. Numai așa va putea sta cât mai intim de vorbă cu Dumnezeu prin rugăciune, ca să-I cunoască voia deplin; va putea avea curajul să spună rețelilor de azi pe nume și cuvântul său va avea un ecou profund în sufletele ascultătorilor. Și tot numai așa va avea în gura lui cuvântul despicător de ceruri al sf. Ilie, care să facă să cadă pe întinsurile însetate ale pământului, ploaie aducătoare de roade îmbelșugate.

C. SÂRBU

Decorarea M. S. Regelui de către președintele Truman

In ziua de 10 Mai c., o delegație compusă din dl Burton Berry, reprezentantul Statelor Unite ale Americii în România și alți insoțitori ai Dsale, s'a prezentat M. S. Regelui Mihai I și i-a înmănat, din partea președintelui H. Truman, însemnele de Comandor Șef al „Legiunei pentru Merit”.

Solemnitatea s'a desfășurat în prezența Dlui prim-ministru Dr. P. Groza, a Dlui vice-președinte Gh. Tătărașcu și a altor demnitari.

Textul prin care se conferă înalta decorație arată, între altele, că „M. S. Regele Mihai I al României a dat directive deosebit de valoroase pentru îndeplinirea de servicii excepționale cauzei Națiunilor Aliate în lupta împotriva Germaniei hitleriste în Iulie și August 1944”.

Apoi, că „prin judecata Sa înțeleaptă, prin îndrăsneala acțiunii Sale și prin înaltul caracter al conducerii Sale personale, Regele Mihai I a adus o contribuție valoroasă cauzei libertății și democrației”.

Decorarea M. Sale Regelui constituie un act de mândrie pentru Sine,

Ziua Victoriei și Zece Mai

Ziua Victoriei, 9 Mai, s'a sărbătorit cu fast în toate țările aliate și învingătoare și a îmbrăcat un caracter de sărbătoare și la noi. Școlile nu au ținut cursuri, iar elevii au ascultat, dela dascălii lor, cuvântări în legătură cu evenimentul ce a însemnat sfârșitul celui de al doilea război mondial.

Zece Mai s'a desfășurat, anul acesta, într'o atmosferă de simplitate și sobrietate, evitând orice cheltuieli. Aceasta a fost și dorința exprimată de M. Sa Regele; să se evite cheltuieli și să fie ajutoși, mai degrabă, frații ajunși în mari lipsuri și necazuri pe urma secetei și războiului.

La Sibiu, s'a slujit o doxologie, la orele 11, de către P. S. arhiereu-Vicar Teodor și un sobor de preoți și diaconi, la care au participat șefii autorităților locale în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicolae.

După sf. slujbă, o companie de onoare, ce se găsea în fața catedralei, a defilat într'o ținută demnă și plină de vigoare ostășească.

dar și pentru Neamul în fruntea căruia străjuiește tânărul Voevod al celor mai curate năzuinți românești.

Temeiurile carității în Sf. Scriptură și Sf. Tradițiune

Sfânta Scriptură este un izvor nesecat de îndemnuri și porunci la lucru, pe ogorul întins al carității creștine.

Nu vom putea induce aici toate textele Sf. Scripturi care vorbesc de caritate, pentru că sunt multe.

Deși V. Testament este numai «umbra celor viitoare», totuși cuprinde porunci care obligă poporul la fapte de milostenie.

Iată câteva texte: «Iar dacă vreunul dintre frații tăi va fi sărac, într'una d'n așezămintele țării tale pe care Domnul Dumnezeul tău ți-o va da, nu-ți împietri inima și nu închide inima față de fratele tău sărman și deschide mâna ta cu dărnicie și împrumută-l pentru acoperirea nevoii pe care o îndură» (Deut. 15, 7—8) Acest text este un îndemn la milostenie.

«Și voi să iubiți pe streini, căci și voi ați fost streini în țara Egiptului» (Deut. 9, 19). Este un îndemn la ospitalitate.

«Cel care are milă de sărman, împrumută pe Domnul, care-i va răsplăti fapta lui cea bună» (Prov. lui Solomon 19, 17). E un îndemn la caritate pentru răsplata care o va primi dela Dumnezeu.

«Cel ce obișduiește pe sărman, defaimă pe ziditorul său, iar cel ce are milă de cel obișdui, îl cinstește» (Proverbele lui Solomon 14, 31). Se arată

urmările milosteniei și lipsei de milostenie în fața lui Dumnezeu.

În Testamentul Vechiu caritatea se îndeplinea în frica poruncilor legii, în teama de mânia lui Dumnezeu sau pentru răsplata făgăduită de Dumnezeu și în sfera strâmtă a egoismului național iudaic.

După plinirea celor viitoare în Noul Testament, ținta poruncii de caritate capătă înțeles și realizare deplină. Caritatea devine acum sentimentul ce naște dintr'o inimă curată, dintr'o conștiință și o credință superioară, nefățarnică:

«Iar acum ținta poruncii este dragoste din inimă curată și cuget bun și din credință nefățarnică» (I Timotei 1, 5).

Caritatea este suprema desăvârșire pe calea virtuților morale. «Invățătorule bun, toate acestea le-am păzit din tinerețile mele... iar Iisus căutând la el cu drag, i-a zis: una îți lipsește: mergi, vinde tot ce ai și dă săracilor...» (Marcu 7, 17, 21).

Astfel înțeleasă, caritatea, trece dincolo de hotarele legii, ridicând pe om către înălțimile desăvârșirii prin spiritul legii celei noi, «Pentru că în Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credința care lucrează prin dragoste» (Galateni 5, 6). Mila este legătura desăvârșirii (Coloseni 3, 14—15).

Toate poruncile carității în N. T. se sprijină și sunt cuprinse în porunca «dragostei». Nu fiți datori nimănui cu nimic, decât cu iubirea unuia față de altul, căci cel ce iubește pe altul a împlinit legea. Pentru că (poruncile...) se cuprind în acest cuvânt, adică: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși (Rom. 13, 8—10).

Dragostea prin caritate este răscumpărătoare de toate săvârșite păcate. «Iar mai presus de toate să aveți dragoste ferbinte unii către alții, pentru că dragostea acoperă multe păcate» (I Petru 4, 8).

A fi pătruns de «porunca dragostei», este mai mult decât a cunoaște toate legile ce înseamnă la caritate.

Caritatea în deosebi dragostea este știință aplicată, nu are margini. Ea nu îndepărtează dela binefacerile ei nici pe vrăjmași: «Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi» (Matei 5, 44).

Dumnezeu va judeca lumea după faptele de milostenie. Pagina unde se vorbește despre judecata viitoare, este cel mai puternic temei și îndemn pentru caritatea creștină: «Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți binecuvântații Părin'elui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă demăi întemeierea lumii, căci am flămâzit și mi-ați dat de-am mâncat, am însetat și mi-ați dat de-am băut, strein am fost și m-ați primit, gol și m-ați îmbrăcat, bolnav am fost și m-ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine» (Mat. 25, 40).

Sfânta Tradițiune ne-a păstrat, din practica Mântuitorului și a sfinților Apostoli, iar după aceea din viața sf. Părinți, numeroase pilde de caritate creștină.

Vom aduce câteva cazuri, pentru a temeinici și pe această autoritate îndatoririle noastre față de aproapele sărac.

Iuda, între cei doisprezece apostoli, «purta pungă» din care ajuta pe cei săraci. Apostolii întrețineau legături și trimiteau daruri bisericilor sărace.

Sfinții Părinți, impresionați adânc de puterea milosteniei și binefacerilor ei în alinarea durerilor celor suferinzi, au vorbit cu mult suflet despre caritate, au practicat milostenia și au organizat instituții de caritate. Sf. Vasile cel mare zice: «Bogatul nu posedă numai pentru dânsul, bunurile lui nu-i sunt date ca să le folosească singur, ci pentru ca să le administreze». Același Sf. Părinte, care este întemeietorul celui dintâi spital, zice: «Acel care poate vindeca suferințele altuia și n-o face, este ucigaș».

Fericitul Ieronim zice: «Bogatul care nu dă, săvârșește un furt».

Sfântul Ambrosie scrie: «Păcatul tău este mare, dacă fratele tău suferă de foame, iar tu știi și nu-l ajuți; dacă este amenințat cu robia sau cu șicanele fiscalului și tu nu-i vii în ajutor. Dacă pentru o datorie el suferă lanțuri sau torturi și dacă în nenorocirea lui, el nu capătă nimic dela tine».

Preot N. ZARE

Spovedanie

*Sunt vermele crescut în smârcul suferinței
Străpuns de-a zibelor puteri nenumărate
Ce-și caută balsam sub aripa cântărei
La răspântii de gânduri senine și curate.*

*Sunt rob neistovit ce-mi caută mântuire
Pe orice cale-mi târâi făptura mea de lut
Și frânt de umilțâie cerșesc milostivire
„P. rintelui iubirii”, ca fiul cel pierdut.*

*Sunt pelerin cucernic pe măguri de lumină
Călător de un singur leucăguri, a'păcării,
Imi urc nădejdi în suflet și'n trupul meu
[de tină]*

Spre cerul mângăerii și-al binecuvântării

*Sunt umilit drumeag pe calea ispășirii
Mă'nțor purtând în suflet un dor de ferietre,
Primește, o, Tu Doamne, fărâma omenirii
Și-o așează pururi la loc de izbăvire.*

Preot Ștefan Tascianu

Preotul și cântărețul bisericesc

Ajutătorul de seamă al preotului întru îndeplinirea sfințelor slujbe bisericești este cântărețul bisericesc. El dă răspunsurile la ecteniile rostite de preot și, având sub priviri cuvenitele cărți (de ritual, face anumite cetanii — apostol, psalmii, psalmi ș. a. — și cântă cele rânduite.

Cu greu sau, mai bine voui zice, deloc nu se poate concepe serviciu divin plinit cumsecade de preot fără asistența slujitoare a cântărețului bisericesc. Zici — preot slujind, trebuie să zici și — cântăreț bisericesc cântând sau săvârșind celelalte ce-i incumbă.

Dar, dacă preotului, vasăzică, îi este necesar cântărețul bisericesc, apoi nu mai puțin necesar îi este și acestuia, preotul. Aflarea cântărețului la strană este în dependență de vocea preotului în ipostaza de slujitor. Răsună cântarea la strană? Ea-i rezultanta firească a prezenței și slujirii preotului în altar. Așa trebuie, așa-i cu cuviință, așa-i rânduit, așa-i cu noimă să fie.

Prin urmare, preotul și cântărețul bisericesc își sunt necesari unul altuia. Nu pot — ca treaba bine să meargă în desfășurarea slujbelor bisericești — unul fără de altul.

Acest fapt dat și incontestabil al indispensabilității reciproce, de dorit și bine este să-l respecte cu tot dinadinsul — conștiința fiind de el — cei doi slujitori ai Bisericii și pentru realizarea scopului trebuincios — armonioasa desfășurare a serviciilor divine, preamărirea cu adevărat a Celui de sus și împărtășirea de binefăcător balsam purtașilor la sfințele slujbe — el să se traducă prin colaborarea nesălcnică dintre preot și cântărețul bisericesc. Trebuie să lucrăm împreună, să colaborăm; să colaborăm însă în chipul cel mai armonios posibil, învăpăiați de unul și același ideal: slujirea Bisericii și a Domnului — să-și zică unul altuia preot și cântărețul bisericesc. Colaborarea aceasta însă — dimpreună cu atingerea înaltelor ținte ce ea vizează — este cu puțință numai dacă relațiile dintre dânsii sunt de bunăînțelegere întreolaltă.

Din păcate, între unii preoți și respectivii lor cântăreți bisericești nu-i statornică concordia care-i de lipsă. Motivele sunt felurite. Vina-i sau de partea cântărețului sau de partea preotului. Exemplu de vină a cântărețului — (un caz autentic): acesta, datorită faptului că din prilejul alegerii de preot, n'a fost ales candidatul vrut și votat de el, nu se poate de fel împăca cu faptul reușit al celui nedorit și — ca rezultat în parohie — „cantorul”, nu-l poate vedea cu ochi buni, îi e silă de el și nu cu plăcere îi acordă datorita asistenței slujitoare. Drept consecință, între altele, se duce la biserică de regulă târziu, preotul fiind adesea nevoit, după o îndelungă așteptare, să încapea slujba (să zicem — utrenia sau vecernia) fără prezența titularului stranei, care doar pe la peasna 3 (de-i utrenie) sau pe la „Lumină lină” (de-i vecernie), se face văzut la strană, sau rămâne nevăzut tot timpul slujbei (cumu-i la vecernie). Cunoscut cazul unui preot, care la o Liturghie înainteșfințită, pentru că nu-i venise deloc „cantorul” la biserică, a trebuit să-și desbrace odăjdiiile, pe care le îmbrăcase în nădejdea sosirii într'un timp a celui fără de care nu putea oficia sfânta slujbă, lată o tristă lipsă de concordanță!

Exemplu de vină a preotului: acesta, între altele, nu dă indispensabilului său ajutător dela strană cât se cuvine — îndreptățita sa parte — din darurile primite dela credincioși (preot și a.), fapt care, pentru cântărețul ce observă și prosoasele aduse la biserică, trag mult în cumpăna nemulțămirii: se duce acasă bombăind, bând și poate chiar suduind pe „papa”. Iată și aci nu mai puțin tristă lipsă de concordanță! În ambele cazuri de mai sus, poate fi vorba de o armonioasă și roditoare de bune urmări, colaborare? Se înțelege că nicidecum!

Fie ca tot ceea ce constituie un obstacol în calea bunăînțelegerii dintre preot și cântărețul bisericesc să piară! Fie ca tot ceea ce dăunează armonioasei lor împreună-lucrări să nu mai fie!

C'atunci, se asigură bunul mers a sfințelor slujbe bisericești și cântarea sau cetania „cantorului” și ectenia sau rugăciunea preotului — pentru că's purcede din inimă neprihănită de cele neprihănite — se îmbină și se înalță — buchet binemirozmiitor — la Domnul miilor, care cu toată plăcerea le primește la Sine.

Preot Ion I. Suciu

Apostolat creștin

Eroismul este singura însușire care deține în lume rolul mari. Binele îl cucerim și-l simțim numai prin eroismul din noi. Omul incapabil de sacrificiu nu prezintă nici o importanță în fața chemărilor autentice ale vieții.

Vieța preotului, dedicată exclusiv apostolatului creștin, ce altceva este decât un sacrificiu de mare amploare pe ogorul lui Hristos? Nu trebuie să ne oprească dela împlinirea acestei sfințe datorii, indiferența și egoismul unora. Căci Ortodoxia cultivă și practică eroismul dragostei de Dumnezeu și aproapele. Ea sfințește toate și nu desființează nimic, afară de păcat.

Apostolatul creștin este efortul eroic al dragostei frățiești și îmbunătăți condițiile de viață ale semenului și a-i înlesni mântuirea sufletului fie că-l sfătuește să-și chivernisească de casa, familia, fie că merge să se intereseze de comunitățile în care muncește lucrătorul, fie că înființează cooperative spre a-i înlesni un trai mai eficient, etc.

Dar strădania noastră este de a povățui, că tot dela desăvârșit de sus este, de la Părintele luminilor, și că în toate manifestările noastre trebuie să ne amintim, înainte de orice, că numai prin Dumnezeu vom putea să înțelegem și să înțelegem.

Echivocul pe care îl găsim în acest zel este neîntemeiat. Cei care spun că creștinismul nu poate rezolva problemele ridicate de crizele lumii moderne, fac afirmații gratuite, deoarece nu cunosc dinamismul veșnic actual al creștinismului sau sunt rău intenționați.

Dacă creștinismul afirmă că supranaturalul primează naturalului, acesta-i un adevăr incontestabil și dacă susține că în sufletul care nu viețuiește spiritul divin tot restul nu servește la nimic, aceasta este sfânta învățătură ce se desprinde indirect din cuvinte ca acestea: „Căci știm că toată făptura suspină împreună și suferă până acum” (Rom. VIII, 22). Lumea-și caută liniștea în creaturi, pline de tulburări ca și ea. Dar liniștea adevărată este în Dumnezeu și numai acolo.

În ierarhia valorilor spirituale religia creștină ortodoxă stă pe primul plan al preocupărilor noastre. Dacă considerăm că slujirile de ordin spiritual întrec pe cele de ordin material, că mântuirea sufletului nemuritor trebuie să ne preocupe înfinit mai mult decât bunul trai al corpului, atunci înseamnă că strădania noastră trebuie să ne preocupe înfinit mai mult decât bunul trai al corpului, atunci înseamnă că strădania noastră trebuie să fie însușită de un profund atașament față de învățătura Mântuitorului, căci El este „calea, adevărul și viața” (Ioan XIV, 6).

Se întâlnesc creștini inactivi și indolenți până eri, și deodată li se arată Domnul pe calea Damascului... Se reculeg, se transformă și se adapă din comorile vieții veșnice. Mai poate spune cineva că Dumnezeu, în marea-I bunătate, nu ne scaldă într'un ocean de haruri?

Apostolatul creștin are să desfășoare un rol considerabil în zilele noastre, mijlocind lumii unica forță educatoare și moralizatoare a lumii. El trebuie să facă lumea a cunoaște darul lui Dumnezeu, singurul în stare să-i aline suferințele sociale actuale.

Obiectul în jurul căruia trebuie să se desfășoare acțiunea principală a apostolatului de astăzi, este soluția practică a problemelor sociale, după principiile creștine. Acestor probleme merită să li se dea toată atenția și să li se dedice cheltuirea tuturor energiilor misionare. Potențialul imens de mare al Ortodoxiei, ca putere ofensivă contra întunecodului veacului își găsește o fericită actualizare în apostolatul modern. A fi „nevin pentru Hristos”, este un privilegiu divin, căci focal sacru din misionarul ortodox îl călăuzește pe acesta ca un mare „stâlp de foc” prin pustii sufletelor rătăcite...

Preot Ioan Fulea

Nr. 4059/1947.

Circulară

Către toate Oficiile protopopești și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia și Sibiu

Onoratul Minister al Cultelor prin adresa Nr. 25.011/947, ne face cunoscut, că voește să întocmească un proiect de lege pentru definitivarea drepturilor de proprietate ale instituțiilor bisericești (intabularea) asupra terenurilor care acesteia au fost improprietărite prin cele două legi de reformă agrară, sau prin alte legi și dispozițiuni ministeriale speciale dela 1919 încoace, sub orice formă de titlu, chiar și donate numai cu drept de uzufruct și cari terenuri nu au fost intabulate nici până astăzi ca proprietate a Bisericii, rămânând cu titlu provizoriu de „rezerve de Stat”.

Prin o asemenea măsură se va face dreptate și Bisericii ortodoxe din Transilvania. Căci pe când toate celelalte culte din Transilvania au primit dela Statul maghiar bunuri imobile, Biserica ortodoxă în tot trecutul ei n'a primit dela Statul maghiar nici o palmă de pământ, ba a fost deposedată în repetite rânduri și de averile datorite de credincioși ai ei. Iar când după primul războiu mondial și după unirea politică națională a Transilvaniei cu Patria-Mamă, Statul român a înzestrat cu pământuri, unde s'a putut, și Biserica ortodoxă, aceste pământuri nu i s'au dat cu drept de proprietate, ci numai cu drept de uzufruct, considerate ca o rezervă de Stat. Astfel Statul român întregit a lăsat Biserica ortodoxă din Transilvania, în privința acesteia, într'o situație inferioară situației pe care a creat-o statul maghiar celorlalte culte.

Adăugăm că Biserica ortodoxă a fost slab înzestrată și cu pământuri uzufructuare, fiindcă cererea în Transilvania, după ce a fost mare, iar în Transilvania, cu excepția regiunii din „câmpie”, au fost foarte puține pământuri de împărțit. Bunăoară dela Sibiu până la Brașov n'a fost aproape nici o moșie din care să se fi înzestrat și bisericile noastre cu pământ. Astfel Arhiepiscopia noastră, după reforma agrară din anul 1923, a rămas cu mai puțin pământ decât înainte de acea reformă.

De aceea, ne exprimăm adâncă noastră bucurie și recunoștință pentru laudabila intenție a Onor. Guvern de a veni azi cu o lege specială prin care să acorde Bisericii noastre dreptul de deplină proprietate asupra puținelor terenuri cu care a fost înzestrată. O astfel de măsură ar fi un act reparativ pentru Biserica ortodoxă.

Pentru obținerea datelor necesare, în vederea întocmirii unei situații cât mai precise și complete, dispunem, ca cel mai târziu până la 5 Iunie a. c. toate parohiile și filiile etc. care au fost înzestrate cu terenuri prin cele două legi de reformă agrară sau prin alte legi și dispozițiuni ministeriale începând dela 1919 încoace și cari terenuri nu au putut fi intabulate pe biserică, rămânând ca „rezerve de Stat”, să înainteze oficiilor protopopești de cari aparțin următoarele date:

1. Ce suprafață în jugăre și stânjini pătrați are terenul căpătat și rămas neintabulat.

2. Când a căpătat acest teren, prin ce lege sau dispoziție ministerială.

3. Scopul și titlul pentru care a fost primit terenul (sesiune bisericească, parohială, cantorală, loc pentru construcție, etc.)

4. Unde se află acest teren, pe hotarul cărei comune și care este denumirea părții de hotar unde se află.

Oficiile protopopești vor centraliza toate aceste date, vor întocmi tablouri în dublu exemplar, ordonat lucrate, apoi totalizate pe jugăre și st. p. ni se vor înainta, până cel mai târziu la data de 10 Iunie a. c.

Atragem atențiunea Oficiilor protopopești și parohiale asupra importanței aceste cauze și le punem în vedere să fie cu cea mai mare băgare de seamă la furnizarea datelor, ca să nu fie omis din tablou vreun teren vizat în această circulară, suferind Biserica.

Sibiu, din ședința secțiilor unite, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 24 Aprilie 1947.

NICOLAE,
arhiepiscop și mitropolit

Ioan Muntean
secretar

Mereu Brașovenii

In municipiul Brașov, Biserica noastră are liceul „Andrei Șaguna” și o școală primară. Aceste școli ale Bisericii sunt conduse de „Eforia Școalelor Centrale Ortodoxe Române, Brașov”.

Această Eforie, cu toate greutatețile pe cari le are cu gospodărirea școalelor Bisericii din Brașov, s'a gândit să vină și în ajutorul orfelinatului nostru din Sibiu. Astfel în bugetul său pe anul 1947 a înscris pentru susținerea Orfelinatului arhiepiscopesc din Sibiu suma de 5.000.000 Lei (cinci milioane). Dar nu numai a înscris această frumoasă sumă, ci a și expediat-o la Sibiu, unde s'a primit în zilele trecute cu deosebită mulțumire.

Da, mereu Brașovenii; ei cu tradiția lor de alipire caldă către sfânta noastră Biserică și lucrările ei, știu să facă asemenea fapte pilduitoare. Parohiile din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre și așezămintele pe cari le conduc, sunt rugate a ține seamă de fapta Brașovenilor și să facă asemenea, păstrând bine n'neles proporțiile.

O altă faptă mișcătoare pentru orfelinat ne-a venit dela preoțimea cercului religios Crișeni-Călan. Intrunindu-se cercul preoțesc, a făcut rugă de ploaie, iar din ceea ce a dat poporul la miruire s'a realizat suma de Lei 400.000, sumă ce a fost expediată la Sibiu pentru orfelinat.

Suntem incredințați că dacă s'ar fi făcut apel la credincioși în favorul orfanilor, suma realizată ar fi fost mult mai însemnată. Astfel încât în viața bisericească se găsească ocaziuni destule pentru sprijinirea orfelinatului nostru.

In vremea din urmă au sosit la orfelinat colecte de alimente și cereale din alte câteva parohii: Din Vingard 300 kg. grâu; din Ucea de sus 800 kg. cartofi, la fel din Bratei de unde pe lângă cartofi s'a mai dat una ferdelă porumb și 5 kg. lână spălată și făcută la mașină. Din parohia Nadeșul ne-a venit de asemenea 5 kg. și un sferț lână, 2 cearceafuri și una față de perină.

Astăzi trecem prin zile extrem de grele, la țară, dar cu atât mai vărtos la oraș. Orfelinatul nostru cu cei peste 60 orfani, trebuie să facă față greutateților de astăzi. Fără ajutor din afară acest lucru îi va fi peste putință. Așteptăm cu încredere ajutorul acesta.

REFERENT

Circulară

către toate oficiile protopopești și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Cu ordinul nostru circular Nr. 2094 din 1947, publicat în Telegraful Român Nr. 7-8, din 2 Martie 1947, am cerut ca întreg personalul bisericesc al arhiepiscopiei noastre — preoți și cântăreți bisericești — să ne înainteze până la 31 Martie 1947, extrasele de naștere pentru toți copiii până la vârsta de 21 ani împliniți, după cari primesc ajutor familiar la salariu, iar pentru copiii cari studiază la universitate sau institute similare și nu depășesc vârsta de 23 ani împliniți, să ne înainteze pe lângă extrasele de naștere și certificate de studii dela universitate.

Au trecut 6 săptămâni dela termenul ce l-am fixat și o mare parte dintre preoți și cântăreții bisericești, n'au trimis încă extrasele de naștere ale copiilor lor.

Mai acordăm un ultim termen: 15 Iunie 1947, până la care toți vor avea să înainteze extrasele.

Acei cari nu le vor înainta, vor fi șterși irevocabil cu ajutorul familiar ce-l primesc la salariu după copii.

Purtătorii oficiilor parohiale sunt obligați să aducă la cunoștința celor interesați — preoți fără oficiu par. și cântăreți bisericești bugetari — acest ordin al nostru. La fel vor proceda în toate cazurile când ordinele noastre sunt publicate în Telegraful Român.

Sibiu, 15-Mai 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Ortodoxia, ipostaza feciorelnică

Meditația este fapta cea mai potrivită postului. Simbolizările pe care le poate lua gândul în astfel de prilejuri, sunt tot atâtea fețe frumoase ale sufletului nostru aripat către țările fără de început ale Celui Prea Înalt. Mlădiind în imagini — după chipul puterilor noastre — ne arătăm dorirea de Dumnezeu și facem din puținătatea cuvintelor icoană luminoasă ipostazicului Dumnezeu.

Meditația și postul ne sunt date tuturor: a cale și îndreptar mântuirii.

Folosind prilejul comun, însemnăm cu frățească smerenie, rândurile alăturate: pentru bucuria cetitorului și spre propria noastră spovadă cu cugetul.

Fii ai Bisericii dreptcredincioase, întru care viează duhul neîntinat al Legii, orânduit pentru vecie de Hristos, Ortodoxia este pământul și cerul vieții noastre de singuraticii trecători prin lumea s'himbătoare, siguranța credinței pentru toate văzutele și nevăzutele.

Ortodoxia este casa neamului, și ca fii ai acestuia, cinstim casa părinților noștri și a noastră a tuturor, după datina și cinstirea ce așiderea dorim dela copiii sau meșterii noștri lumești.

Ortodoxia este vatra unde s'a copt pâinea tuturor marilor cuminecături cu moartea și învierea prin virtute a: cneșilor, voevozilor, plăvanilor țărani și muncitori, care jertfindu-se asemenea cuminecăturii pentru ideal și veșnicie, simțind fierul morții, mai vărtos au crezut în înviere, dobândind, spre lauda obârșiei și cinstirea lor, chip și nume de înger.

Ortodoxia este cetatea întru care ne-am strămtorât poverile și ne-am petrecut lungile bejenii, aflând întru zidirea ei puterea rezistenței de neam și de mântuiri.

Ortodoxia este stilul de viață a neamului întru cât cuprinde, fără sminteala vremurilor, chipul ideal al Românului: omenie, credință și sacrificiu.

Ortodoxia este începutul mântuirii în Hristos Domnul și Dumnezeuul Prea Puternic și neasemuit ca slavă, dela care a început făptura și întru care rămâne.

Ortodoxia este lumanul înțelepciunii lumesti peste care s'a pogorât harul iluminării și-al milei dumnezeiești, ca să fie pururea întrepțar setei noastre de adevăr și înțelepciune.

Ortodoxia este izvorul înălțării prin smerenie, prin pioasă umilință și precum falnicul stejar nu se teme de furtună, „Legea dreptei credințe” mai puiernică se află înaintea râului isvorit din trufte, ca să adeverească zisă: cele muritoare spre moarte sunt date, iară cele veșnice spre slava lui Dumnezeu.

Ortodoxia este simplitate în cuget și statornicie în fapte, simplitate sublimă prin dragoste nefățărnică și dorete neîntinată de patimă mării.

Ortodoxia este cultul adâncimilor sufletelor desăvârșite prin credință în ființa mântui a a omului prin crucea Hristosului Iisus.

Ortodoxia este simbolul viu și veșnic al Evangheliei împlinit prin răstignirea păcatului și învierea veșnică, asemenea învierii celei de a trela zi.

Ortodoxia este credința de nestrucată că există în lu e un adevăr permanent și că Hristos este acesta. Pe Acesta îl întăresc veacurile trecute și-L vor proslăvi veicile viitoare.

Ortodoxia este lumina cea bună întru care smerenia și înțelepciunea cucernică zidesc scara înălțării noastre bluruitoare către Isvorul luminii.

Ortodoxia este calea celor aleși de Domnul ca să fie vasul mântuirii legiților și schismaților de pretutindenea, fiind pentru aceasta, aceștia hultți, de oameni și mult tubiți de Dumnezeu.

Și fiind această Lege hrana vieții și calea mântuirii, fără prihană, simplă, puiernică prin virtute și de nestrucată prin temeiul ei dumnezeesc; fiind asemenea pentru noi Românii dintre hăitșurile apelor, munților și văilor românești singură și sigură scăpare ca neam și ca creștini; spre cin-

Noul abonament la

«TELEGRAFUL ROMÂN»

Cu considerare la costul actual al hârtiei, tiparului și cheltuielilor de expediție, abonamentul a fost fixat cu 1 Aprilie 1947 precum urmează:

parohii clasa I	Lei 600.000
„ „ II	500.000
„ „ III	350.000
particulari	500.000
autorități și străinătate	800.000
abonamente de sprijin	800.000

America 10 Dolari

Nouile abonamente sunt valabile dela 1 Aprilie a. c. și trebuiesc achitate ca diferență de abonament pe anul în curs.

Taxele de publicare a concurselor:

protopopi	1.000.000
parohii clasa I	800.000
„ „ II	600.000
„ „ III	500.000
cântăreți bisericești	400.000
Costul inserțiunilor un cm ²	1.500

plus timbrele legale de 20% la mie.

Administrația

„TELEGRAFULUI ROMÂN”

Un țaran — medic chirurg:

Ioan Țărmona din Porumbacul de jos — 1726—1746 —

Medicii sibieni, membrii ai Societății Științelor Medicale, au avut prilej să asculte, la 25 Aprilie 1947, o măduvoasă conferință istorică despre țaranul chirurg Ioan Țărmona. Conferențiarul, cunoscutul profesor universitar și membru al Academiei Române Dr. Ioan Lupas, a înfățișat în lumina datelor istorice puține, câte s'au păstrat până în timpul de față, interesanta figură a țaranului porumbăcean, amintit pentru nădă oară la anul 1726 ca unul care fiind iscusit în știința și meșteșugul doftoricesc, ajunsese a fi scutit de orice îndatorire de a face slujbă și robotă iobăgească.

Faima lui de om priceput în tămăduirea frânturilor de oase era răspândită nu numai prin satele din preajma Porumbacului, ci departe până prin alte țări străine, cum arată scrisoarea unui pacient al său, cu numele Alimaș, care își zicea „voinic străin”. Având acest voinic străin „un picior stricat f' arte rău”, venise în anul 1744 la Porumbac, să-l tămăduiască doftoriceasca știință a lui Țărmona. În scrisoarea nu arată anume, din care țară a venit, dar spune că isprăviudu-l-se în timp de doi ani „chelciugul” se găsea la 1 Ianuarie 1746, când a iscălit scrisoarea ca un om „siriman de toate” în marea nevoie și chin: „rămas desbrăcat” ca vai de el, încât se temea să nu moară „de golicune și de foame”. Cetind scrisoarea lui Alimaș dela începutul anului 1746, este imposibil să nu luncem gândul cetitorului la stările dela începutul celui de al 201-lea an dela data acestei scrisori chirilice...

Iată deci două date sigure despre țaranul chirurg Ioan Țărmona: 1726 și 1746. Ce bine ar fi să putem afla, câți pacienți îl vor fi cercetat în cursul acestor 20 de ani în Porumbac cu rugămintea să le tămăduiască durerile și zdrobirile oaselor? Câți țărani de seama lui Țărmona vor fi îndeplinit asemenea tămăduiri de boale și în alte ținuturi locuite de Români?!...

AJUTAȚI pe cei năpăstuiți din Moldova!

stirea adevărului, cuvine-se a mărturisi cu grai și faptă că: Ortodoxia este ipostaza unică a mântuirii omului.

Și pentru frăgezimea și neprihana Ei, precum albul cel pururea luminos din soare sau din veșmântul Fecloarei, pentru dragostea Ei cea liniștitoare ca și nădejdea credinții din sufletul eroului creștin, pentru puterea Ei de a petrece cu blândețea de mamă sufletul spre curățenia mântuirii, cade-se a mărturisi că: Ortodoxia este ipostaza feciorelnică întru care toți și toate putem afla calea, adevărul și viața de vecl.

Părintele Ghedeon

Conferința preoțească a prot. Sighișoara

Preoțimea prot. Sighișoara, conștientă de înnoirile ce-i incumbă vremurile de frământări sociale prin care trecem, s'a întrunit în conferință în zilele de 20—21 Martie a. c. la sediul protopopiatului, în biserica cea nouă din Sighișoara.

După chemarea Sf. Duh, și după inspiratul cuvânt de deschidere al Păr. prot. Em. Stoica — în care a subliniat aspectele de actualitate ale chemării preoțești — au urmat lucrările propriuzise ale conferinței.

În lucrarea: „Biserica factor ponderator și îndrumător în evoluția vieții sociale”, păr. Ilie Popescu (Iacobeni) a arătat că Biserica — deci și preoțimea — este datoare azi mai mult ca în trecut să lupte, prin toate mijloacele și pe toate căile pastorației moderne, la reîncreștinarea societății și a omului. Arată mijloacele și calea prin care preotul poate face ca creștinul să aibă pe Hristos Domnul în sufletul său, să urmeze învățătura și pilda vieții Lui. Numai atunci va putea Biserica să fie factor ponderator și îndrumător în evoluția vieții sociale, când preotul va fi model de viață creștină, capabil a se jertfi necontentit pentru binele omenirii.

În lucrarea: „Educația preotului prin sine însuși”, păr. V. Văideanu (Albești) completează o altă latură a vieții preoțești care este atât de necesară în ziua de azi, iar prin aceasta întregeste în mod fericit lucrarea anterioară cu noi metode și mijloace de pastorație.

După discuția „critică” a acestor referate, la care au participat cu viu interes majoritatea preoților, au urmat rapoartele despre activitatea cercurilor religioase, misiunile în popor, rapoartele despre activitatea pastorală a fiecărui preot și diferite comunicări și ordine consistoriale referitoare la bunul mers al administrației bisericești.

Ședința s'a continuat după masă la ora 4 cu meditația pentru mărturisire a păr. S. Dobre (Șaeș) după care a urmat spovedania preoților.

În ziua următoare, 21 Martie 1947, s'a slujit Liturghia Sf. Grigorie, cu care ocazie a predicat păr. E. Bologa, apoi a urmat în împărțirea preoților.

Conferința a decurs într-o adevărată dragoste frățească, având darul de a spori cunoștințele și orientarea preoțimii în continuarea chemării sale dumnezeiești, atât de necesară refacerii vieții morale și sociale a omenirii de azi.

Secretar

Sprijiniți cu drag

Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853

Dumnezeu

Tu ești bogat, eu n'am nimic
Și-s gata de plecare;
Spre Tine ochii ti ridic,
Tu ești bogat, eu n'am nimic,
O umbră peste mare.

Așa vrei Tu, ești Tatăl meu
Și răni îmi dai și miere;
Spre Tine drumul este greu,
Așa vrei Tu, ești Tatăl meu,
Isvor de mângăere.

Atât doar știu și simt că ești
În marea pribegie;
Din slava Ta doar tmi zâmbești,
Atât doar știu și simt că ești
Ocean de bucurie.

Ca să Te văd nu pot... mi-i dor
De Tine veșnic Tată,
Că fără Tine simt că mor...
Ca să Te văd nu pot... mi-i dor
De fața Ta 'nstelată.

Const. Goran

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Icoana în Orientul ortodox

Icoana în Orient constituie un obiect de seamă al cultului. Binecuvântate de Biserică, avându-și neîncetat rostul în timpul Liturghiei, sfintele icoane sunt ca și sacramentale, procurând credincioșilor intervenția atot-binevoitoare a lui Dumnezeu, acordând dar de lumină și de devoțiune. În Orient, fiecare familie, fiecare credincios posedă icoana sa și o învrednicește de venerație. Ea își are locul de cinste în coliba cea săracăcioasă; o candelă, ziua și noaptea, arde înaintea ei. În clipa în care un copil se căsătorește și se desparte de familie pentru a se duce să înjghebeze o alta, mama binecuvântându-și odorul îi înmânează o icoană, rugând pe Dumnezeu să binecuvinteze noul cămin. Înaintea sfintei icoane își fac rugăciunile membrii familiei. Comoară venerabilă, ea trece din generație în generație, martoră binefăcătoare și discretă a tuturor actelor importante din viața unei familii. Și, în clipa morții, tot icoana este așezată în mâinile muribundului pentru ca ea să-i slujească de *passé-port* la intrarea în Ierusalimul ceresc.

(Din franțuzește) Preot Ion I. Suci

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

In ziua de 9 Mai M. Sa Regele a decorat pe mai mulți ofițeri sovietici superiori și inferiori

Di general H. Pika, subșeful Statului Major al armatei cehoslovace, a participat în București la festivitățile zilelor de 9 și 10 Mai. Cu acest prilej dsa a înmănat decorațiile acordate de dsa președinte Beneș mai multor ofițeri și soldați români

La 15 Mai c. s'a deschis sesiunea generală a Academiei Române.

La începutul lunii Mai a răposat în Arad, profesorul de muzică vocală dela Academia teologică arădană, Atanasie Lipovan, un mare iubitor al muzicii populare, care a dus faima doinelor românești până în St.-Unite, unde a reperat succese nepieritoare.

La 21 Iunie se termină cursurile școlare. Bacalaureatul va începe la 30 Iunie.

EXTERNE

In adunarea generală a ONU-lui au fost ascultați reprezentanții Agenției evreiești pentru Palestina, precum și reprezentanții arabi.

S'a intrunit Consiliul de securitate pentru a discuta incidentele din nordul Greciei.

A demisionat guvernul italian De Gasperi.

Nr. 4296/1947 (25) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului Oituz (cu sediul în Tg. Săcuș) publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă de protopop dela Stat.
2. Locuință în casele protopopești, constând din 5 camere și bucătărie.
3. Sesiune 28 jugăre 1323 stj. p. pământ arabil și cositură în hotarul comunelor Turia și Ruseni.
4. Venitele sto'are uzitate în parohia Tg. Săcuș.
5. Diurnele convenite dela vizitațiile în parohii.

Cel ales și instituit, pe lângă îndeplinirea obligațiilor de protopop, va conduce Oficiul parohial al parohiei Tg. Săcuș, va predica în Dumineci și sărbători și va inspecta învățământul religios în școlile primare din parohiile protopopiatului Oituz.

Cererile de candidare și concurs, însoțite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4806/1947. (27) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului Olt cu sediul în Șercaia, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă de protopop dela Stat.
2. Locuință în casa protopopească.
3. Sesiune parohială 32 jugăre, arătură și fânaș.
4. Diurnele convenite dela vizitațiile în parohii.
5. Venitele sto'are uzitate în parohia protopopească Șercaia.

Cel ales și instituit, pe lângă îndeplinirea obligațiilor de protopop, va inspecta învățământul religios în școlile primare din protopopiatul Olt și va catehiza în școlile din Șercaia.

Cererile de candidare și concurs, însoțite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2550/1947. (21) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului Odorheiu, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima lui apariție în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă dela Stat, conform încadrării.
2. Diurnele convenite la vizitațiile canonice în parohiile din protopopiat.
3. Locuință în casa parohială a parohiei protopopești.
4. Sesiune parohială 32 jugăre, din reforma agrară, arătură, fânaș și pădure.
5. Venitele sto'are dela parohia protopopească Odorheiu.

Indatoriri:

Cel ales și instituit protopop-paroh, pe lângă îndeplinirea îndatoririlor protopopești, va conduce și Oficiul parohial Odorheiu, va predica în Dumineci și sărbători, va catehiza în școala primară și la Liceul românesc până la întregirea catedrei de religie, având să inspecteze și învățământul religios din parohiile protopopiatului.

Cererile de concurs și candidare, însoțite de actele necesare, vor fi trimise pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 3883/1947. (22) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului Blaj, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă de protopop dela Stat.
2. Locuință în casa protopopească (2 camere, bucătărie, birou, dependințe, etc.).
3. Sesiune parohială de 27 jug. pe teritoriul comunei Bucerdea, din care jug. 7 mai puțin productive.
4. Luminatul și încălzitul biroului protopop.
5. Diurnele convenite dela vizitațiile în parohii.
6. Venitele stolare uzitate în parohia protopopească Blaj.

Cel ales și instituit, pe lângă îndeplinirea obligațiilor de protopop, va predica în Dumineci și sărbători și va inspecta învățământul religios în școlile primare din protopopia ul Blaj.

Cererile de candidare și concurs, însoțite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 3413/1947. 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia Tulgheș din jud. Ciuc, protopopiatul Oituz, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii și anilor de serviciu.
2. Parohia se va îngriji de locuința preotului.
3. Sesiune parohială 7 jugăre din reforma agrară.
4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul nostru arhiepiscopesc, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, 21 Aprilie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 60/1947 Prot. (28) 1-3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroh al parohiei de cl. III, Meșendorf, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a acestuia în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială: a) 1 jug. 360 st. p. arător; b) 18 jug. fânaș; c) un loc de vie de 400 st. p.
4. Lemne de foc: 4 stânjini făcuți și aduși acasă.
5. Una ferdelă bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Pe lângă celelalte îndatoriri impuse de slujba preotească, legi și regulamente, cel ales va catehiza regulat în școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs însoțite de toate actele necesare (botez, bacalaureat, absolvire, capacitate), inclusiv autorizația de candidare, se vor înainta în termen oficiului meu, iar concurenții cu prealabila învoire a subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Sighișoara, la 25 Aprilie 1947

Oficiul protopopesc ort. rom. Sighișoara în înțelegere cu Consiliul parohial din Meșendorf.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 846/1947 (29) 1-3

Concurs

În conformitate cu ordinul Preavenerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4200/1947 publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II Holbav, protopopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Taxele stolare obicinuite în protopopiatul Bran.
3. Casa parohială locuibilă.
4. Sesiunea parohială 7 jugăre.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat Dumineca și sărbătoarea și va catehiza elevii și elevetele școlii primare de stat din parohie.

2. Va activa statutat în cadrele societăților parohiale și religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Șaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei și Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de candida dela Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, Zărnești-Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în Dumineca și sărbătoarea ce le vom fixa, spre a cânta, eventual a liturghisi și a face cunoștință cu poporul dreptmărlor.

Zărnești, 1 Mai 1947

Vasile Stoicanea
protopop

(26) 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț II la Biserica Sf. Nicolae din Brașov-Scheiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuință în natură, corespunzătoare.
3. Venitele stolare obișnuite în cele 3 (trei) parohii.
4. Sesiune cantorală de 4 jug. teren arabil cal. I.

Indatoriri:

1. Candidații vor prezenta Diploma de absolvire a Școlii de cântăreți din Sibiu. Absolvenții altor școli de cântăreți bis. din țară, pot candida numai cu aprobarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu.

2. Extras de botez.
3. Certificat de naționalitate.
4. Certificat de moralitate.
5. Certificat de bună purtare și că posedă pe deplin cunoștințele tipice și muzicale, de unde au mai servit.

7. Candidatul ales va forma și conduce corul Bisericii.

6. Candidatul ales va activa alături de preot în Oastea Domnului și se va conforma întru toate Regulamentului Bisericii.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta în termen la Oficiul protopopesc ort. rom. al Brașovului. Concurenții, cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc, se vor prezenta într-o Duminecă sau sărbătoare în biserica la strună, spre a cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Brașov, la 22 Martie 1947.

Oficiul protopopesc al Brașovului în înțelegere cu Consiliul parohial al Bisericii Sfântul Nicolae.

Dr. N. Stinghe,
președ. protop. stavrofor

Nr. 53/1947. (12) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de cântăreț bisericesc la biserica centrală din Târnăveni, jud. Târnava-mică, se publică concurs cu termen de 30 zile.

I. Venitele: 1. Salar dela Stat. 2. 5 jugăre sesiune. 3. Stolele legale și 4. Una cameră și cămară în locuința protopopului-paroh, cu obligațiunea de a ținea în regulă și curățenie curtea și grădina parohială. Altele după merit.

II. Indatoriri: 1. Va participa la toate slujbele de peste an. 2. Va da ajutor la formarea și conducerea corului bisericesc. 3. Nu va ocupa nici o slujbă streină de biserică, căci „nimic nu poate sluji la doi domni“.

Cantorii diplomați și bugetari, cari doresc ocuparea acestui post, să-și trimită în termen cererea cu actele regulamentare și să se prezente în vreme Duminecă sau sărbătoare la strună.

Târnăveni, la 14 Febr. 1947.

În înțelegere cu Consiliul parohial.

Gheorghe Oprean
protopop